

DE MACHINISTEN

SKETCH

Ingrid Vloemans

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
Tel: 03/260 68 10
E-mail: info@almo.be

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
Gsm : 0495 64 11 55

KORTE INHOUD:

Pierre en Fred zijn twee machinisten, werkzaam aan het toneel. Omdat de acteurs niet op tijd klaar zijn worden ze gedwongen het publiek bezig te houden...

PERSONAGES:

Pierre en Fred: Twee machinisten, gekleed in een stofjas

REKWISIETEN:

Geen

DECOR:

Theaterdoek

SPEELDUUR:

10 minuten

(Pierre en Fred worden door het theaterdoek geduwd. Ze strubbelen nog wat tegen, maar staan dan oog in oog met het publiek.)

- PIERRE: Het is niet waar zeker! Nu moeten wij het weeral oplossen!
- FRED: Ssssst! Er zit volk in de zaal!
- PIERRE: Ja, excuseer dames en heren. Ze hebben ons hierachter gevraagd om u wat bezig te houden, want ze zijn nog niet klaar.
- FRED: Ja, ze zijn te laat met...
- PIERRE: Dat is niet de eerste keer nietwaar Fredje? En wij laten ons altijd maar doen!
- FRED: Eigenlijk zijn wij hier alleen maar voor het décor en de ...
- PIERRE: De resikwieten.
- FRED: Maar tegen die acteurs durven wij niet "néé" zeggen, anders zijn we misschien ons djob kwijt!
- PIERRE: En dat is nu al de derde keer dat ze dat vragen!
- FRED: Vorige keer dan hebben wij hier twee uur gestaan! Toen wisten we echt niet meer wat we moesten vertellen!
- PIERRE: Weet je wat Fred, ik zal de mensen eens in hun handen laten klappen.
- FRED: Maar Pierre, de mensen hebben nog niets gezien en ze moeten al applaudisseren!
- PIERRE: Dat is ook waar. Heu...ik zal ze eens laten wiegen.
- FRED: Wiegen?
- PIERRE: Ja zo van links naar rechts en van rechts naar links.
- FRED: Zeg jij denkt zeker dat het hier een zaal vol met politiciers is?
- PIERRE: Weet jij dan iets beter? Vergeet niet dat de mensen betaald hebben voor ontspanning hé!
- FRED: Ik zal de mensen eens een sprookje vertellen.
- PIERRE: Een sprookje? Jij vergeet zeker ook dat het hier allemaal volwassenen zijn?
- FRED: Juist daarom! Die horen graag sprookjes.
- PIERRE: Maar niet dat sprookje van Martens met zijn tweeling want daar kennen wij het begin niet van.

FRED: Nee. En ook niet het sprookje van Ignac Crombé met zijn lief, want daar kennen we het einde nog niet van...

PIERRE: Wat ga je dan wel vertellen?

FRED: Wel...Lang, héél lang geleden stond er in een groot bos een prachtig kasteel. En in dat kasteel woonde Ridder Lancelot. Dagelijks reed hij in zijn spacewagon door dat groot bos op zoek naar...

PIERRE: Heu...Fredje...ik wil niet onderbreken hoor, maar je zegt daar "lang, héél lang geleden" en dan met een spacewagon? Je moet een beetje realistisch blijven hé, maak daar maar een keverke van.

FRED: Zou je denken? Ook goed dan. Lang, héél lang geleden stond er in een groot bos een prachtig kasteel. En in dat kasteel woonde Ridder Lancelot. Dagelijks reed hij met zijn keverke door dat groot bos op zoek naar...

PIERRE: Zeg Fredje, het is niet om je opnieuw te onderbreken hoor, maar vind je ook niet wanneer je met een keverke rijdt dat je niet in een prachtig kasteel woont? Je moet een beetje realistisch blijven hé. Maak daar maar een boerderij van.

FRED: Nu je het zegt...misschien wel...Lang, héél lang geleden stond er in een groot bos een prachtige boerderij. En in die boerderij woonde Ridder Lancelot...

PIERRE: Néé, stop, dat kan niet! Een ridder op een boerderij?

FRED: Je hebt gelijk. Een boer is zeker beter?

PIERRE: Je moet een beetje realistisch blijven hé!

FRED: Lang, héél lang geleden stond er in een groot bos een prachtige boerderij. En in die boerderij woonde boer Lancelot. Dagelijks reed hij met zijn keverke door dat groot bos op zoek naar Aldegonde, de dochter van de koning, op haar wit paard.

PIERRE: Maar Fred! Wat kan een boer nu doen met een koningsdochter! Maak daar maar een "wilde boerendochter" van.

FRED: *(Begint te zuchten en rammelt zijn tekst meer en meer af)* Maar dat is dan het laatste wat ik nog verander hoor!
Lang, héél lang geleden stond er in een groot bos een prachtige boerderij. En in die boerderij woonde boer Lancelot. Dagelijks reed hij met zijn keverke door dat groot bos op zoek naar Aldegonde, de wilde boerendochter...

PIERRE: *(Knikt goedkeurend)*

FRED: En op een dag had hij haar gevonden! Ze gingen samenwonen, hadden één kind en bleven twee jaar samen.

PIERRE: Maar Fred, de sprookjes eindigen toch allemaal met: “Ze leefden lange jaren gelukkig samen en hadden vele kinderen”?

FRED: Ja Pierre... maar een beetje realistisch blijven hé!

EINDE